

hardware, man køber. Der er jo heldigvis noget hardware, der har en længere levetid end i de eksempler, jeg har fremlagt.

Rent afskrivningslovgivningsmæssigt har jeg i alle de år, jeg har været herinde, plæderet for, at den danske afskrivningslov skulle formuleres i én sætning, der lyder som følger: »Der kan afskrives.« Den mangfoldighed af virksomheder, vi lever med, og den verden, som virksomhederne oplever, gør det nødvendigt med fleksible ordninger, og det er udelukkende et spørgsmål om likviditet. Skal likviditetsbelastningen ligge i virksomhederne? Efter min mening nej. Skal likviditetsbelastningen ligge i den store statskasse? Efter min mening ja. Sådan at forstå, at vi giver danske virksomheder den konkurrenceevneforbedring, der ligger i at belaste deres likviditet så mildt som overhovedet muligt.

Hvis Danmark skal være IT-nation nr. 1, vil IT-investeringer i både hardware og så sandelig også i software blive en meget stor post på virksomhedernes budgetter – ikke bare i øjeblikket, men i særdeleshed i de kommende år. Derfor skal virksomhederne have den fornødne fleksibilitet til selv at tilrettelægge en afskrivningsprofil, og derfor er der naturligvis fuld opbakning til forslaget fra min side.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Mariann Fischer Boel.

Mariann Fischer Boel (V):

Der var egentlig to grunde til, at vi begyndte at arbejde med muligheden for at fremsætte et lovforslag om straksafskrivning på hardware-investeringer. Det viste sig nemlig i efteråret i forbindelse med behandlingen af afskrivningsloven, der blev vedtaget umiddelbart inden jul, at alle de virksomheder, vi var i kontakt med, sagde, at tabsfradragssystemet, der i og for sig var meget sympatisk og i hvert fald, når man skal sige noget pænt, et skridt i den rigtige retning, ville være afsindig vanskelig at administrere.

Det betyder i realiteten, at de mange virksomheder, der køber megen hardware hvert eneste år, skal holde samtlige maskiner adskilt, fordi småaktivgrænsen, som er fastsat af Ligningsrådet, er 9.000 kr. Det kan man jo i realiteten godt købe en pc for i dag, men reglen gælder ikke, hvis man kobler pc'en til en netværksprinter. Så skal man afskrive den som en almindelig investering, og det betyder så, at for at kunne gøre brug af tabsfradragssystemet skal virksomhederne

holde hver eneste maskine adskilt. De skal afskrive separat på hver eneste maskine, og hvis man køber noget til den eller reparerer den i løbet af perioden, skal det også afskrives med den almindelige saldoafskrivning, og det ville være vanvittigt ressourcekrævende.

Derfor mente vi, at man med en rimelig økonomisk indsats kunne sørge for, at virksomhederne ikke fik de administrative problemer. Det var i øvrigt også den daværende erhvervsminister, fru Pia Gjellerups, indgangsvinkel, da hun startede som erhvervsminister. Afskaffelse af administrativt bøvøl stod ekstremt højt på hitlisten. Så kan vi jo efterfølgende vurdere, om vi synes, det har været en succes eller ej.

Det andet element, der har gjort indtryk, er selvfølgelig, at statsministeren har topprioriteret området og sagt, at Danmark skal være den førende IT-nation. Her mener vi, at dette forslag kan medvirke til, at man fører en mere fremadrettet politik, så virksomhederne får mulighed for at udskifte deres edb-udstyr i et hurtigere tempo, end de ellers ville have gjort.

Jeg vil godt sige tak for den store opbakning, for der er i hvert fald 89 af Folketingets medlemmer, som kan støtte beslutningsforslaget.

Jeg synes måske, det kneb lidt med at få svar fra skatteministeren på de spørgsmål, der blev stillet om, hvor de 75 mio. kr. blev af, og hr. Ole Hækkerups bemærkning om utidig uansvarlighed synes jeg er en meget barsk karakteristik af forslaget. Det ligger i øvrigt ikke til forslagsstillerne at være uansvarlige, men jeg synes måske, det var lidt pudsigt, at hr. Ole Hækkerup alene valgte de 2,7 mia. kr. som udgangspunkt, altså hvad det koster i førsteårsudgift. Det er jo ikke et retvisende billede af omkostningerne som helhed.

Til Det Radikale Venstres ordfører vil jeg sige, at jeg forstår til fulde den situation, hr. Anders Samuelson sidder i, men jeg er også overbevist om, at hr. Samuelson måske ville have stor forståelse for forslaget i en anden situation. Det håber jeg selvfølgelig også.

Jeg er enig med hr. Kofod-Svendson i, at jeg synes, der mangler kvalificerede argumenter fra den side af Folketingssalen, der ikke kan støtte forslaget. Men det kunne jo være, at der i forbindelse med udvalgsbehandlingen kunne komme opklarende spørgsmål fra bl.a. hr. Ole Hækkerup, som kunne medvirke til, at de, der måtte være i tvivl, kunne blive mere sikre i deres sag, så vi kunne få en positiv udgang på behandlingen af forslaget.